

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 465. Obwieszczenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów Nr BP. 30 z dnia 1 grudnia 1937 r. w sprawie programów egzaminów ustnych dla uzyskania świadectw operatorów radiowych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

465.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA POCZTY I TELEGRAFÓW.

Nr BP. 30 z dnia 1 grudnia 1937 r.

w sprawie programów egzaminów ustnych dla uzyskania świadectw operatorów radiowych.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów ogłasza załączone programy egzaminów ustnych, ustalone przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — dla uzyskania świadectw operatorów radiowych, przewidzianych w § 14 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 452).

Dyrektor Biura Personalnego:

(—) Ludwik Młynarski.

Załącznik do obwieszczenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1937 r. (poz. 465).

PROGRAMY EGZAMINÓW USTNYCH,

ustalone przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — o świadectwach operatorów radiowych.

I.

Egzamin dla kandydatów na radiotelegrafistów 1 klasy:

I grupa:

a) znajomość ogólnych zasad elektrotechniki oraz teorii radiotechniki, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów używanych w służbie ruchomej,

b) znajomość teoretyczna i praktyczna działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służących do uruchamiania i regulacji urządzeń wymienionych w poprzednim ustępie,

c) niezbędna praktyczna umiejętność naprawy środków dostępnymi na pokładzie uszkodzeń, jakie mogą zajść w aparaturze w czasie podróży.

II grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i odbierania na słuch grup kodu (składających się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 20 grup na minutę oraz tekstu w języku polskim z szybkością 25 słów na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tym każda cyfra albo znak przestankowy liczy się za dwa znaki. Słowo tekstu w języku polskim winno składać się średnio z pięciu znaków.

Egzamin z ręcznego nadawania i z odbioru na słuch polega:

a) na poprawnym odebraniu 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 100 znaków na minutę. Tekst nadawany jest bez zakłóceń,

b) na poprawnym odebraniu 150 znaków tekstu w języku polskim z szybkością 125 znaków na minutę. Tekst nadawany jest z minimalnymi zakłóceniami, zdarzającymi się w praktyce radiotelegraficznej,

c) na poprawnym nadaniu 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 100 znaków na minutę,

d) na poprawnym nadaniu 150 znaków tekstu w języku polskim z szybkością 125 znaków.

III grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i poprawnego odbioru telefonicznego:

Egzamin z nadawania i odbioru telefonicznego polega na poprawnym nadaniu i odbiorze telefonicznym (radiotelegraficznym) z szybkością normalną tekstu w języku polskim oraz na poprawnym zgłoszkowaniu wyrazów obcych wtrąconych do tekstu polskiego.

Aby uzyskać ocenę dostateczną z egzaminu z nadawania i odbioru radiotelegraficznego, kandydat nie może popełnić więcej, niż po dwa błędy w każdej z wymienionych pod lit. a), c), d) prób, z egzaminu zaś z nadawania i odbioru telefonicznego — nie więcej, niż 2% błędów na minutę próby.

IV grupa:

a) szczegółowa znajomość regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radiową oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, która dotyczy radiotelegrafii, a dla żeglugi powietrznej znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radiową żeglugi powietrznej,

b) znajomość geografii powszechnej świata a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej w zależności od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

Kandydat na życzenie może być poddany dodatkowo egzaminowi z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego. Egzamin polega na przetłumaczeniu na język obcy 150 wyrazów tekstu polskiego. Złożenie egzaminu z dodatnią oceną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin z języka (lub z języków)”.

II.

Egzamin dla kandydatów na radiotelegrafistów 2 klasy:

I grupa:

a) podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość elektrotechniki i radiotelegrafii, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów, używanych w służbie ruchomej,

b) podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służących do uruchamiania i regulacji urządzeń wskazanych w poprzednim ustępie,

c) dostateczna umiejętność praktyczna przeprowadzania drobnych napraw w razie uszkodzenia aparatury.

II grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i odbierania na słuch grup kodu (składających się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 16 grup na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tym każda cyfra lub znak przestankowy liczy się za dwa znaki.

Egzamin z ręcznego nadawania i z odbioru na słuch polega:

na poprawnym nadawaniu i odbiorze 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 80 znaków na

minutę (liter, cyfr i znaków przestankowych). Tekst nadawany jest bez zakłóceń.

Aby uzyskać ocenę dostateczną z egzaminu z nadawania i odbioru radiotelegraficznego, kandydat nie może popełnić więcej, niż po dwa błędy w każdej z prób.

III grupa:

Znajomość regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radiową, oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, która dotyczy radiotelegrafii, a dla żeglugi powietrznej — znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radiową żeglugi powietrznej.

IV grupa:

Znajomość geografii powszechnej świata, a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej, zależnie od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

Kandydat na życzenie może być poddany dodatkowo egzaminowi z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego. Egzamin polega na przetłumaczeniu na język obcy 150 wyrazów tekstu polskiego. Złożenie egzaminu z dodatnią oceną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin z języka (lub z języków)”.

Kandydat na radiotelegrafistę 2-ej klasy może się równocześnie poddać egzaminowi na radiotelegrafistę w/g wymagań, określonych w grupie III dla radiotelegrafistów I klasy. Złożenie egzaminu z oceną co najmniej dostateczną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin na radiotelegrafistę”.

III.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie specjalnego świadectwa radiotelegrafisty:

a) umiejętność nadawania i odbioru według wymagań, przewidzianych dla radiotelegrafistów 2-ej klasy,

b) praktyczna umiejętność obsługi aparatów nadawczych i odbiorczych tych stacji, które będą obsługiwali,

c) znajomość przepisów i regulaminów, dotyczących polskiej radiowej służby morskiej lub lotniczej, zależnie od rodzaju świadectwa, o jakie kandydat się ubiega.

IV.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie normalnego świadectwa radiotelefonisty:

a) znajomość praktyczna radiotelefonii, przede wszystkim pod względem unikania zakłóceń,

b) znajomość strojenia i działania urządzeń radiotelefonicznych,

c) umiejętność wyraźnego nadawania głosem i dokładnego odbioru przez telefon według wymagań, określonych dla radiotelegrafistów 1-ej klasy,

d) znajomość regulaminów, dotyczących wymiany telegramów w drodze radiotelefonicznej oraz regulujących ruchomą służbę radiotelefoniczną w obrocie wewnętrznym i międzynarodowym.

V.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie ograniczonego świadectwa radiotelefonisty.

a) dostateczna praktyczna umiejętność strojenia i operowania stacją radiotelefoniczną,

b) umiejętność wyraźnego nadawania głosem i dokładnego odbioru przez telefon w/g wymagań, określonych dla radiotelegrafistów 1-ej klasy,

c) znajomość regulaminów dotyczących wymiany telegramów w drodze radiotelefonicznej oraz regulujących ruchomą służbę radiotelefoniczną w obrocie wewnętrznym.